

Harrewijn

minister niet is ingegaan op de suggestie van een subsidiefonds dat nodig zou zijn om die bedrijfsverzamelgebouwen op de goede plaatsen neer te zetten.

Tot slot de reïntegratiemarkt. Gelet op de positie van cliënten in de fasen 3 en 4 heb ik daar nog best zorgen over. De minister deelt deze zorgen en wij gaan er nog hard over nadenken. Als het echt een markt wordt, is er in feite weinig plaats voor wat meer hybride organisaties, zoals gezondheids- en overheidsinstellingen, terwijl die wel nodig zouden kunnen zijn voor geïntegreerde trajecten. Ik denk dat wij er nog een heel probleem aan zullen krijgen om dit goed vorm te geven, opdat de cliënten goed en geïntegreerd bediend worden. Daarmee zou gedwongen winkelnering bij de gemeenten voorkomen worden; het is ook weer niet de bedoeling dat er reïntegratiegelden gebruikt worden om instituties in stand te houden.

In de WAO kan men tot zes jaar een eigen risico dragen. Maar de kans bestaat dat men met het UWV te maken krijgt als het om REA-middelen gaat. De arbeidsongeschikte cliënt kan wel een second opinion aanvragen bij het UWV, dus men is er niet helemaal los van. Dat is ook terecht. Het UWV moet scherp kunnen opletten.

Ook ik wens de minister sterkte in zijn nieuwe baan. Wij hebben het wel eens wat moeilijk gehad, omdat ik dacht: kom nu eens in beweging; dat zit daar maar. Als je nu en dan wat miljarden overhoudt, kun je wat enthousiaster doen. Des te blijer was ik met de lenigheid van de minister bij de uitvoering van de sociale zekerheid. De minister kwam toen ineens met een fantastisch verrassende salto op het publieke speelveld terecht. Dat heeft hij ook nodig bij Binnenlandse Zaken.

Ik wil de minister een boekje geven met als titel: Burgerschap en de rafelrand. Dat slaat precies op de overgang naar het andere ministerie. Binnenlandse Zaken gaat over burgerschap. Burgerschap is niet alleen voor de elite, maar ook voor de mensen die in de samenleving wat minder kunnen meekomen. Dat is erg belangrijk. Ik noem in dit verband ook zelfbeschikking en eigenwaarde, alsook eigen initiatief. Dat kan de minister wel gebruiken op het nieuwe ministerie.

□

De heer **Van der Staaij** (SGP):
Mevrouw de voorzitter! Ik dank beide bewindslieden hartelijk voor de antwoorden op de vragen. Ik heb in ieder geval kunnen vaststellen dat de komende wisseling van ministerspost het enthousiasme van minister De Vries voor het SUWI-dossier gelukkig niet heeft gedoofd.

Minister De Vries heeft bij dit dossier ook bewezen creatief en flexibel te zijn. Hij heeft in het bijzonder ook de bereidheid getoond om steekhoudende kritiek serieus te nemen. Het zal hem dan ook niet verbazen dat ik juist dat als eigenschap voor zijn nieuwe post aanprijs. Die zal hij daar nodig hebben. Met een knipoog naar mevrouw Schimmel zeg ik: zoals ook D66-woordvoerders op het terrein van binnenlandse zaken wel eens stokpaardjes hebben. Voorts vraag ik de minister om waakzaam te zijn, wanneer schaalvergroting als oplossing van een probleem wordt aangeprezen.

Na dit debat op hoofdlijnen blijven er nog genoeg vragen uit te werken. In eerste termijn heb ik al aangegeven dat de SGP-fractie zich op hoofdlijnen kan vinden in de voorstellen.

Wat het UWV betreft zijn wij blij dat de staatssecretaris heeft aangegeven dat de mogelijkheden voor uitbesteden in de pers wat te uitbundig zijn weergegeven. De duidelijkheid dat het in één publieke hand wordt gehouden, wordt nu niet aangetast. In het bijzonder vragen wij aandacht voor de toekomst van de mensen die werkzaam zijn in de uitvoeringsinstellingen in die zin dat uitstroom van gekwalificeerde medewerkers wordt voorkomen door hun tijdig een helder toekomstperspectief te bieden.

Voldoende waarborgen bij de privatisering van de reïntegratie blijven voor de SGP-fractie een belangrijk aandachtspunt. Wij willen dat de kwetsbare groepen, de moeilijk plaatsbaren, niet in het gedrang komen. Op dit terrein is er zeker winst te boeken met de marktwerking, maar het privatiseringsdogma moet niet de boventoon voeren. Wat publiek beter kan, moet ook publiek blijven, zo is onze inzet.

Ik wil graag het belang van bereikbaarheid van het CWI onderstrepen. Wij zien nog een

probleempunt bij de afbakening van de gemeentelijke verantwoordelijkheid. Ik doel op de stelling dat ongeveer 80% van de aanvragen van een uitkering zo worden aangeleverd dat de gemeenten verantwoord kunnen beslissen. Ik wil graag dat hierin nader inzicht verschaft wordt.

De SGP-fractie ziet zeker een waardevolle adviserende taak voor de RWI, maar wij houden toch nog wat vragen over een overtuigende taaktoebedeling, als het gaat om een eigen verantwoordelijkheid voor de reïntegratiemiddelen.

Ik ben blij dat de staatssecretaris heeft aangegeven er zorgvuldig op te willen toezien dat er geen doublures zijn in het toezicht en evenmin stapeling in de toezichtstructuren. Hij heeft aangegeven dat een en ander zorgvuldig wordt uitgelijnd.

De beraadslaging wordt geschorst.

De vergadering wordt van 13.20 uur tot 14.05 uur geschorst.

□

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik stel voor, toe te voegen aan de agenda voor de volgende week:

- het debat over de Europese top, met maximumspreektijden van 10 minuten voor PvdA, CDA en VVD, 7 minuten voor D66 en GroenLinks en 5 minuten voor de overige fracties.

Ik stel voor, te behandelen in de vergaderingen van 18, 19 en 20 april:
- het wetsvoorstel Wijziging van de Wet wapens en munitie met betrekking tot de strafmaat voor verboden wapenbezit en verboden wapenhandel (26586).

Ik stel voor, de stukken 25635, nr. 18, 23817, nr. 62, 24653, nr. 26, 26079, nr. 23, 26238, nr. 13, 26527, nr. 12, 26617, 26625, 26707, nr. 19, 26710, 26800-XI, nrs. 55, 56 en 57, 26800-IV,

Voorzitter

nr. 14, en 26800-III, nr. 8, voor kennisgeving aan te nemen.

Overeenkomstig de voorstellen van de voorzitter wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Verhagen.

De heer **Verhagen** (CDA): Mevrouw de voorzitter! Gistermiddag hebben wij de al dan niet lang verwachte evaluatie inzake Kosovo gekregen. Mijn fractie hecht eraan op korte termijn plenair hierover van gedachten te kunnen wisselen met de minister-president, de minister van Defensie en de minister van Buitenlandse Zaken. Ik hecht er ook aan om de voorkeur van onze fractie voor de woordvoering kenbaar te maken. Wat ons betreft zou het een debat van fractievoorzitters moeten zijn. Ik verzoek u dus die stappen te zetten die ertoe kunnen leiden dat wij op korte termijn een debat met de betrokken bewindslieden kunnen hebben over de evaluatie inzake Kosovo.

De **voorzitter**: Ik teken hierbij aan dat fracties zelf bepalen wie hun woordvoerder is in een debat.

Ik stel voor, het stenogram van dit gedeelte van de vergadering door te geleiden naar de regering.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Geluk.

De heer **Geluk** (VVD): Voorzitter! Ik vraag u de verslagen van een algemeen overleg over het mest-beleid en van een algemeen overleg over de glastuinbouw op de agenda van de Kamer te plaatsen, beide apart uiteraard.

De **voorzitter**: Ik zal een nader voorstel aan de Kamer doen over het tijdstip van behandeling.

Aan de orde is de voortzetting van het hoofdlijnendebat over:
- **de brief van de minister en de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid ten geleide van het kabinets-standpunt toekomstige structuur uitvoering werk en inkomen (SUWI) (26448, nr. 7).**

De beraadslaging wordt hervat.

□

Minister **De Vries**: Mevrouw de voorzitter! Verschillende sprekers hebben in tweede termijn aandacht gevraagd voor belangrijke aspecten die in het verdere SUWI-proces aan de orde moeten komen. Zij hebben ook gewezen op belangrijke afwegingen die gemaakt moeten worden.

Zo heeft mevrouw Noorman nadrukkelijk gewezen op de noodzaak in de CWI-vorming stagnatie door competentieproblemen te voorkomen, bijvoorbeeld bij de vorming van bedrijfsverzamelgebouwen. Ik kan haar toezeggen dat het onze intentie is al het mogelijke te doen om zulke problemen te voorkomen. Ik weet zeker dat op het departement van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties ervoor gezorgd zal worden dat, voorzover het kan, competentieproblemen geen rol gaan spelen. Nu dit project in hoofdlijn zoveel steun heeft en wij weten welke richting wij inslaan, is het zaak ervoor te zorgen dat wij de schouders aan alle kanten eronder zetten en laten zien dat wij de grote verantwoordelijkheid waarmaken die wij op ons nemen met deze vormgeving.

Ik ben mevrouw Noorman zeer erkentelijk voor de persoonlijke opmerkingen die zij maakte. Ik dank mevrouw Schimmel omdat zij het wel aardig vond. Hiermee heb ik de brug naar mevrouw Schimmel geslagen.

Mevrouw Schimmel heeft nog een belangrijke opmerking gemaakt over die kaderwet. Ik moet daar dus op terugkomen, in die zin dat het mijn overtuiging blijft dat het verstandig is, in ieder geval op het terrein van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, om nu in de wetgeving waar de rol van cliënten aanwezig is in ieder geval te regelen hoe we vinden dat cliëntenparticipatie vorm moet krijgen. Een kaderwet op cliëntenparticipatie – mevrouw Schimmel refereert daar ook aan – gaat daar natuurlijk bovenuit, want er zijn heel wat situaties, ook op andere departementen en in andere stukken wetgeving, waar cliëntenparticipatie aan de orde komt. Ik wil haar wel toezeggen dat ik er eens oriënterend met collega's over zal spreken óf we dat willen en eventueel hóé we dat aan de vork zouden kunnen steken. Daar zal dan toch eerst een oriëntatie moeten plaatsvinden op de vraag of

inderdaad te verwachten valt dat een kaderwet voor al die verschillende bereiken waar cliëntenparticipatie essentieel is, veel toegevoegde waarde heeft. Het zou natuurlijk de overzichtelijkheid kunnen bevorderen, maar het moet ook toegesneden zijn op waar het over gaat. In ieder geval zal SUWI-breed dit probleem goed worden behandeld.

Mevrouw Verburg heeft een aantal positieve dingen genoemd zoals die vandaag gezegd zijn. Helaas moet ik er daar eentje bij wegstrepen. Ik meende dat zij zei dat de Raad voor werk en inkomen bindend gaat adviseren. Welnu, dat is niet zo. De Raad voor werk en inkomen gaat adviezen geven, waarvan ik gezegd heb dat die voor de regering buitengewoon zwaar zullen wegen. Ik heb daaraan toegevoegd dat de regering op het punt van arbeidsmarktbeleid, reïntegratiebeleid en socialezekerheidsbeleid haar eigen verantwoordelijkheid moet dragen, maar dat het wel heel vreemd zou zijn dat, als deze deskundigen gezamenlijk met goede adviezen komen, de regering lichtvaardig zou vinden dat het anders dient te zijn. Zo gaat het natuurlijk niet. Ik neem die raad volledig serieus en ik ben er ook van overtuigd dat men daar met elkaar – per slot van rekening zijn het allemaal mensen die er gewend aan zijn om verantwoordelijkheid te dragen – heel gauw tot een zeer goede rolopvatting komt.

Voorts heeft mevrouw Verburg gevraagd of het mogelijk zou zijn om in het kader van de rechten van cliënten nog eens naar geschillencommissies te kijken; die zouden wellicht ook in de bezwarensfeer een rol kunnen krijgen. Ik wil daar zeker naar laten kijken.

Het blijft voor mevrouw Verburg de vraag of dit allemaal wel zal gaan functioneren. Ja, dat is méér dan een vraag: dat is een opgave. We nemen natuurlijk een grote verantwoordelijkheid op ons door deze keus nu te maken. We zullen ervoor moeten zorgen dat het goed functioneert: dat is een opgave. Ik hoop eigenlijk dat mevrouw Verburg wat inspiratie kan putten uit een les die ik in mijn publieke leven heb opgedaan, namelijk dat je regelmatig tegen iets aanloopt waar je het niet mee eens bent, zeker als je in de oppositie zit. Dat kan wel eens vervelend zijn, maar het gaat er natuurlijk telkens weer om dat we zeggen: we moeten